

ŻYCIE WANGELIA

XXI NIEDZ. ZWYKŁA, *C* Łk 13,22-30 * 21.08.2016

Jezus nauczając, szedł przez miasta i wsie, i odbywał swą podróż do Jerozolimy. Raz ktoś Go zapytał: „Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?”. On rzekł do nich: „Usiłujcie wejść przez ciasne drzwi; gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, a nie będą mogli. Skoro Pan domu wstanie i drzwi zamknie, wówczas stojąc na dworze, zaczniecie kłotać do drzwi i wołać: »Panie, otwórz nam«; lecz On wam odpowie: »Nie wiem, skąd jesteście«. Wtedy zaczniecie mówić: »Przecież jadaliśmy i piliśmy z Tobą, i na ulicach naszych nauczałeś«. Lecz On rzecze: »Powiadam wam, nie wiem, skąd jesteście. Odstąpcie ode Mnie wszyscy dopuszczający się niesprawiedliwości«. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abrahama, Izaaka i Jakuba, i wszystkich proroków w królestwie Bożym, a siebie samych precz wyrzuconych. Przyjdą ze wschodu i zachodu, z północy i południa i siądą za stołem w królestwie Bożym. Tak oto są ostatni, którzy będą pierwszymi, i są pierwsi, którzy będą ostatnimi”.

Człowiek zawsze poszukuje w życiu poczucia bezpieczeństwa, chce uniknąć ryzyka i mieć wszystko pod kontrolą. Praktycznie nie ma dziś żadnej instytucji, a może nawet osoby, która nie posiadałaby umowy z jakąś firmą ubezpieczeń na życie. Szukamy bezpieczeństwa dla nasado życia; czasami staje się to wręcz obsesją. W tym kontekście możemy też spytać: „Co gwarantuje życie wieczne?” Już w czasach Jezusa ludzie szukali takiej pewności i poczucia bezpieczeństwa. Chrystus nie neguje tego, ale mówi bardzo wyraźnie: „Starajcie się!”, ponieważ nie jest to łatwe do osiągnięcia. Tajemnicę znalezienia pokoju w Chrystusie odnajdziemy w odpowiedzi, jaką On daje na podobne pytanie, kiedy mówi: „Dla ludzi (zbawienie) jest niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe (por Mk 10,27). Tak więc tajemnica znajduje się w wierze. Nasze zbawienie jest darem, o który trzeba prosić z wytrwałością i wiarą w Boga. Zależy także od naszych uczynków, lecz jest przede wszystkim darem od Boga. Dlatego nie ustawajmy nigdy w walce o wartości królestwa Bożego, bądźmy czujni, nie ustawajmy w modlitwie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jaki jest mój stosunek do niewierzących, ludzi innych religii i wyznań?

Do wykonania: Zwróć większą uwagę na ludzi, którym potrzebna jest pomoc.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

22.08 (poniedziałek) Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Królowej

Wspomnienie Maryi Królowej zostało wprowadzone do kalendarza liturgicznego przez papieża Piusa XII encykliką *Ad caeli Reginam* (Do Królowej niebios), wydaną 11 października 1954 r., w setną rocznicę ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Maryi. Już w czasie Soboru Watykańskiego I w roku 1869 biskupi francuscy i hiszpańscy prosili o to święto. Pierwszy Krajowy Kongres Maryjny w Lyonie (1900) prośbę tę ponowił. Uczyniły to również międzynarodowe kongresy maryjne odbyte we Fryburgu (1902) i w Einsiedeln (1904). Od roku 1923 wyróżnił się specjalny ruch

pro regaliatę Marię. Początkowo wspomnienie Maryi Królowej obchodzone było w dniu 31 maja, ale w wyniku posoborowej reformy kalendarza liturgicznego przesunięto je na oktawę uroczystości Wniebowzięcia Maryi - 22 sierpnia.

24.08 (środa) Święto św. Bartłomieja Apostoła

Jest jednym z dwunastu Apostołów, których wybrał sobie Jezus spośród kilkudziesięciu uczniów. Do Jezusa został przyprowadzony przez św. Filipa, stąd też wymieniany jest wśród Dwunastu, zaraz po Filipie. Najwięcej informacji dotyczy działalności ewangelizacyjnej św. Bartłomieja po Wniebowstąpieniu Jezusa. Jedna źródła podają, że pełniąc swoją misję dotarł, aż do Indii. Inne wskazują na: Etopię, Arabię Saudyjską czy rejon Mezopotamii. Z zachowanych apokryfów o św. Bartłomieju: „Ewangelii Bartłomieja” i „Apokalipsy Bartłomieja” – też niewiele więcej można się dowiedzieć. Obszerniejszy fragment dotyczący tego etapu życia św. Bartłomieja opisuje „Męka Bartłomieja Apostoła”. Według niej Apostoł miał nawracać pogan w Armenii. Kiedy jednak nawrócił królewskiego brata – Polimniusza, z rozkazu króla Armenii – Astiagesa, został aresztowany w mieście Albanopolis, ukrzyżowany, a następnie ścięty. Tradycja głosi, że przed męczeńską śmiercią został odarty ze skóry. Zmarł najprawdopodobniej ok. 70 r.

26.08 (piątek) Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Uroczystość NMP Częstochowskiej ściśle związana jest z sanktuarium maryjnym w Częstochowie, w którym od końca XIV wieku otaczany jest wielką czcią obraz Bożej Rodzicielki. Pochodzenie obrazu, osnute legendami, pozostaje dotąd niewyjaśnione. Prawdopodobnie pochodzi ze wschodu i stanowi typ ikony Panagia Hodegetria, czyli „Najświętsza Przewodniczka”. Jasnogórski wizerunek Maryi bardzo przypomina bizantyjską ikonę z końca X wieku, znajdującą się w rzymskiej Bazylice Matki Bożej Większej. Obraz Matki Bożej do Częstochowy sprowadził Władysław Opolczyk, książę opolski, syn Bolesława II księcia Opolskiego, z zamku w Bełżcu gdzie cieszył się szczególnym kultem wiernych i umieścił w ufundowanym przez siebie klasztorze, do którego sprowadził z Węgier ojców paulinów. Obraz bardzo szybko zasłynął cudami. W roku 1429 król Władysław Jagiełło w liście do papieża Marcina V pisał o tym miejscu, że na Jasnej Górze koło Częstochowy dzieją się często tajemnice licznych cudów. Jasna Góra powoli stawała się głównym ośrodkiem kultu maryjnego w całej Polsce i zarazem duchową stolicą naszej Ojczyzny.

27.08 (sobota) Wspomnienie św. Moniki

Nazywana jest również Moniką z Hippony. Była matką św. Augustyna. Przyszła na świat około 332r. w Tagaście (dzisiejsza Algieria), w rodzinie rzymskokatolickiej. Już w młodości wykazywała się nieprzeciętną pobożnością i dokładną znajomością Pisma Świętego. Została wydana za rzymskiego urzędnika – Patrycjusza. Jej życie u boku męża nie było łatwe, ponieważ był to człowiek wybuchowy, a w dodatku wyznawał pogańskich bogów. Jednakże św. Monika, dzięki swemu wyjątkowo przyjaznemu usposobieniu i wierze w moc dobrych uczynków, umiała się z nim doskonale dogadywać. Oprócz św. Augustyna, Monika urodziła jeszcze dwójkę dzieci – syna Nawigiusza i córkę (jej imię nie jest znane, ale niektóre źródła podają, że brzmiało ono Perpetua). Największym powodem jej zmartwień był właśnie przyszły święty, który początkowo obrał niewłaściwą drogę życia. Prawdy szukał wśród wyznawców manicheizmu (sektę religijną, której wiara była połączeniem zaratusztryzmu, buddyzmu, gnostycyzmu i chrześcijaństwa). Natomiast szczęście w życiu osobistym miał dać mu wolny związek z kobietą wywodzącą się z niższych sfer. Matka wielokrotnie napominała syna, by ten się opamiętał, przyjął chrzest i zaczął żyć zgodnie z dekalogiem....

ŻYCIE WANGELIA

XXI NIEDZ. ZWYKŁA, *C* Łk 13,22-30 * 21.08.2016

Jezus nauczając, szedł przez miasta i wsie, i odbywał swą podróż do Jerozolimy. Raz ktoś Go zapytał: „Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?”. On rzekł do nich: „Usiłujcie wejść przez ciasne drzwi; gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, a nie będą mogli. Skoro Pan domu wstanie i drzwi zamknie, wówczas stojąc na dworze, zaczniecie kłotać do drzwi i wołać: »Panie, otwórz nam«; lecz On wam odpowie: »Nie wiem, skąd jesteście«. Wtedy zaczniecie mówić: »Przecież jadaliśmy i piliśmy z Tobą, i na ulicach naszych nauczałeś«. Lecz On rzecze: »Powiadam wam, nie wiem, skąd jesteście. Odstąpcie ode Mnie wszyscy dopuszczający się niesprawiedliwości«. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abrahama, Izaaka i Jakuba, i wszystkich proroków w królestwie Bożym, a siebie samych precz wyrzuconych. Przyjdą ze wschodu i zachodu, z północy i południa i siądą za stołem w królestwie Bożym. Tak oto są ostatni, którzy będą pierwszymi, i są pierwsi, którzy będą ostatnimi”.

Człowiek zawsze poszukuje w życiu poczucia bezpieczeństwa, chce uniknąć ryzyka i mieć wszystko pod kontrolą. Praktycznie nie ma dziś żadnej instytucji, a może nawet osoby, która nie posiadałaby umowy z jakąś firmą ubezpieczeń na życie. Szukamy bezpieczeństwa dla nasado życia; czasami staje się to wręcz obsesją. W tym kontekście możemy też spytać: „Co gwarantuje życie wieczne?” Już w czasach Jezusa ludzie szukali takiej pewności i poczucia bezpieczeństwa. Chrystus nie neguje tego, ale mówi bardzo wyraźnie: „Starajcie się!”, ponieważ nie jest to łatwe do osiągnięcia. Tajemnicę znalezienia pokoju w Chrystusie odnajdziemy w odpowiedzi, jaką On daje na podobne pytanie, kiedy mówi: „Dla ludzi (zbawienie) jest niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe (por Mk 10,27). Tak więc tajemnica znajduje się w wierze. Nasze zbawienie jest darem, o który trzeba prosić z wytrwałością i wiarą w Boga. Zależy także od naszych uczynków, lecz jest przede wszystkim darem od Boga. Dlatego nie ustawajmy nigdy w walce o wartości królestwa Bożego, bądźmy czujni, nie ustawajmy w modlitwie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jaki jest mój stosunek do niewierzących, ludzi innych religii i wyznań?

Do wykonania: Zwróć większą uwagę na ludzi, którym potrzebna jest pomoc.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

22.08 (poniedziałek) Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Królowej

Wspomnienie Maryi Królowej zostało wprowadzone do kalendarza liturgicznego przez papieża Piusa XII encykliką *Ad caeli Reginam* (Do Królowej niebios), wydaną 11 października 1954 r., w setną rocznicę ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Maryi. Już w czasie Soboru Watykańskiego I w roku 1869 biskupi francuscy i hiszpańscy prosili o to święto. Pierwszy Krajowy Kongres Maryjny w Lyonie (1900) prośbę tę ponowił. Uczyniły to również międzynarodowe kongresy maryjne odbyte we Fryburgu (1902) i w Einsiedeln (1904). Od roku 1923 wyłonił się specjalny ruch

pro regaliatę Marię. Początkowo wspomnienie Maryi Królowej obchodzone było w dniu 31 maja, ale w wyniku posoborowej reformy kalendarza liturgicznego przesunięto je na oktawę uroczystości Wniebowzięcia Maryi - 22 sierpnia.

24.08 (środa) Święto św. Bartłomieja Apostoła

Jest jednym z dwunastu Apostołów, których wybrał sobie Jezus spośród kilkudziesięciu uczniów. Do Jezusa został przyprowadzony przez św. Filipa, stąd też wymieniany jest wśród Dwunastu, zaraz po Filipie. Najwięcej informacji dotyczy działalności ewangelizacyjnej św. Bartłomieja po Wniebowstąpieniu Jezusa. Jedna źródła podają, że pełniąc swoją misję dotarł, aż do Indii. Inne wskazują na: Etopię, Arabię Saudyjską czy rejon Mezopotamii. Z zachowanych apokryfów o św. Bartłomieju: „Ewangelii Bartłomieja” i „Apokalipsy Bartłomieja” – też niewiele więcej można się dowiedzieć. Obszerniejszy fragment dotyczący tego etapu życia św. Bartłomieja opisuje „Męka Bartłomieja Apostoła”. Według niej Apostoł miał nawracać pogan w Armenii. Kiedy jednak nawrócił królewskiego brata – Polimniusza, z rozkazu króla Armenii – Astiagesa, został aresztowany w mieście Albanopolis, ukrzyżowany, a następnie ścięty. Tradycja głosi, że przed męczeńską śmiercią został odarty ze skóry. Zmarł najprawdopodobniej ok. 70 r.

26.08 (piątek) Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Uroczystość NMP Częstochowskiej ściśle związana jest z sanktuarium maryjnym w Częstochowie, w którym od końca XIV wieku otaczany jest wielką czcią obraz Bożej Rodzicielki. Pochodzenie obrazu, osnute legendami, pozostaje dotąd niewyjaśnione. Prawdopodobnie pochodzi ze wschodu i stanowi typ ikony Panagia Hodegetria, czyli „Najświętsza Przewodniczka”. Jasnogórski wizerunek Maryi bardzo przypomina bizantyjską ikonę z końca X wieku, znajdującą się w rzymskiej Bazylice Matki Bożej Większej. Obraz Matki Bożej do Częstochowy sprowadził Władysław Opolczyk, książę opolski, syn Bolesława II księcia Opolskiego, z zamku w Bełżcu gdzie cieszył się szczególnym kultem wiernych i umieścił w ufundowanym przez siebie klasztorze, do którego sprowadził z Węgier ojców paulinów. Obraz bardzo szybko zasłynął cudami. W roku 1429 król Władysław Jagiełło w liście do papieża Marcina V pisał o tym miejscu, że na Jasnej Górze koło Częstochowy dzieją się często tajemnice licznych cudów. Jasna Góra powoli stawała się głównym ośrodkiem kultu maryjnego w całej Polsce i zarazem duchową stolicą naszej Ojczyzny.

27.08 (sobota) Wspomnienie św. Moniki

Nazywana jest również Moniką z Hippony. Była matką św. Augustyna. Przyszła na świat około 332r. w Tagaście (dzisiejsza Algieria), w rodzinie rzymskokatolickiej. Już w młodości wykazywała się nieprzeciętną pobożnością i dokładną znajomością Pisma Świętego. Została wydana za rzymskiego urzędnika – Patrycjusza. Jej życie u boku męża nie było łatwe, ponieważ był to człowiek wybuchowy, a w dodatku wyznawał pogańskich bogów. Jednakże św. Monika, dzięki swemu wyjątkowo przyjaznemu usposobieniu i wierze w moc dobrych uczynków, umiała się z nim doskonale dogadywać. Oprócz św. Augustyna, Monika urodziła jeszcze dwójkę dzieci – syna Nawigiusza i córkę (jej imię nie jest znane, ale niektóre źródła podają, że brzmiało ono Perpetua). Największym powodem jej zmartwień był właśnie przyszły święty, który początkowo obrał niewłaściwą drogę życia. Prawdy szukał wśród wyznawców manicheizmu (sektę religijną, której wiara była połączeniem zaratusztryzmu, buddyzmu, gnostycyzmu i chrześcijaństwa). Natomiast szczęście w życiu osobistym miał dać mu wolny związek z kobietą wywodzącą się z niższych sfer. Matka wielokrotnie napominała syna, by ten się opamiętał, przyjął chrzest i zaczął żyć zgodnie z dekalogiem....